

[Industriministeren]

Forslag til lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

(Lovforslag nr. L 135).

Baggrunden for lovforslaget er, at mange igangsættere samt mindre og mellemstore virksomheder netop i disse år har problemer med at skaffe finansiering til at komme i gang med deres aktiviteter. Det har blandt andet medført, at tilvæksten af nye virksomheder i dansk erhvervsliv begrænses til skade for udviklingen i samfundsøkonomien og beskæftigelsen. Det samme gælder for de mindre og mellemstore virksomheder, der også i disse år har svært ved at skaffe en ordentlig finansiering til nye aktiviteter. Det er noget, som begrænser dynamik og udvikling i netop denne meget væsentlige del af dansk erhvervsliv, hvilket også undersøgelser blandt andet fra Håndværksrådet peger på.

Regeringen ønsker med sit lovforslag at forbedre klimaet for en øget tilvækst og en større dynamik i underskoven af dansk erhvervsliv gennem at fremme etableringen af varige og økonomisk bæredygtige arbejdspladser. Det er helt afgørende for erhvervsudviklingen, at der er nogen, som tør gå i gang med såvel at starte som at videreudvikle deres egen virksomhed. Men det er lige så vigtigt, at disse personer kommer i gang på et så sikkert grundlag som muligt. En kritisk vurdering af forretningsgrundlaget, en stram økonomisk styring og rådgivning er væsentlige elementer i dette grundlag.

Der er tale om en toårig forsøgsordning, hvor staten stiller en garantiramme på i alt to mia. kr. til rådighed for pengeinstitutter og visse kreditinstitutter ved nyudlån til igangsættere og til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder. Mindre og mellemstore virksomheder har vi defineret størrelsesmæssigt som virksomheder i størrelsesordenen 50 ansatte.

Ordningen er rettet mod virksomheder inden for fremstillingsvirksomhed samt bygge- og anlæg. Også softwareaktiviteter knyttet til disse virksomheders produktion og produkter er omfattet af lovforslaget.

Garantien gives i form af en statslig kaution, der løber i 8 år. Kauttionen skal dække 40 pct. af udlånet til nyetablerede virksomheder og 30 pct. af udlånet til de små virksomheder i stør-

relsesordenen 50 ansatte. Ideen er at oprette en ordning, der er relativt enkel at administrere, og hvor pengeinstitutterne selv indgår låneaftalerne. Derved opnås samtidig en professionel vurdering og en løbende opfølgning af de enkelte virksomhedsprojekter på sunde markeds-mæssige vilkår. Det forventer vi giver en bedre overlevelsesrate for disse virksomheder.

Regeringen forventer, at sammenlagt omkring 10.000 igangsættere og mindre og mellemstore virksomheder vil kunne drage nytte af ordningen i de to år. Beskæftigelsesmæssigt vil der formentlig kunne spores en umiddelbar effekt på omkring 3.000 arbejdspladser efter de to første år. Over en femårig periode viser erfaringen, at beskæftigelsen hos virksomheder, som overlever, fordobles. Det er dog forudsat, at nogle bliver tvunget til at dreje nøglen. Og man skal også være opmærksom på, at der ikke i alle tilfælde vil være tale om helt nye arbejdspladser, idet der nødvendigvis må indregnes en vis fortrængningseffekt. Men sammenlagt er der grundlag for et betydeligt løft i beskæftigelsen tilvejebragt med en relativt begrænset omkostning for staten.

Det er forudsat i loven, at staten kan stille kaution for et beløb på op til 400.000 kroner pr. låntager, hvilket svarer til et samlet lånebeløb på maksimalt omkring 1,3 mio. kr. pr. eksisterende virksomhed og lidt mindre til igangsættere. For at begrænse spekulation i konvertering af gamle nødlidende lån er der samtidig indsat en bestemmelse om, at kun nyudlån og nye aktiviteter er omfattet af loven, og at samme person alene kan opnå ét statskautioneret lån i medfør af dette lovforslag. Udlånsinstitutternes omkostning er begrænset til et bidrag på 1,5 pct. p.a. beregnet af restgælden på de statskautionerede lån. Udgiften til bidraget skal dog deles ligeligt mellem låntager og långiver. Bidraget skal indbetales til staten og anvendes til administration og tabshensættelser. Til gengæld forventer regeringen, at udlånsinstitutterne i deres fastlæggelse af renten på disse lån tager hensyn til såvel det lave bidrag som statens risikodækning.

Med hensyn til administrationen af loven foreslås denne henlagt til den nyoprettede Dansk Erhvervsudviklingsfond.

Staten agter at indgå en rammeaftale med Finansrådet om administrationen af loven i lighed med den praksis, vi har på visse af vore